

3
Amplissimi Viri

FRANCONIS DVYCKII

Comparatio elegans

VENATORIS ET AMATORIS:

Edita ex Museo

IOACHIMI MORSEI.

Adiungitur Epigrammation in Cupidi-
nem Aranem, & Elogium eius-
dem à Nobilissimo

DN: IANO DOVSA

conscriptum.

LVEDVNI BATAVORVM

Excudebat IACOBVS MARCI.

clō lō c xix

FRANCONIS DUYCKII

Celeberrimo

Theologo & Polyhistori,

DN: M. HENRICO RUMPIO,

*Professori ac Concionatori verbi divini apud
Hamburgenses præstantissimo,*

IOACHIMVS MORSIVS S.P.D.

IN publica lætitia tua, *Vir Celeberrime*, in qua
etiam lugentes hilares, me tristia fingere mini-
mè decet. Dum itaque cum communibus amicis
ad amœniora in viridissimis nostris Musarum &
Gratiarum pratis sæcedo, commodum sese mihi
obfert lætissimum hoc Amplissimi *Duyckij* Poe-
mation. Quod tibi auspiciatas nuptias paranti in-
scribere, amicissimoque tuo nomini consecrare
mihi visum. Scio enim te in præsentiarum nil nisi
meras Veneres, meros sales ac amabiles lepores,
spirare. Accipe munusculum meum serena fronte
& brevi majora & seria exspecta, quæ me tibi to-
tum probabunt. Festinabam Lugduni ad Rhenum
A. C. M DC XIX. Mense Februario.

IN
CVPIDINEM ARANTEM.

CÆcus Amor, positoque arcu, positisque sagittis,
Agricolas misit sub iuga panda boves,
Profecitque gravi tellurem dexter aratro,
Obruit & sulcis semina fertilibus.
Hinc cælo attollens vultus dextramque protegvam,
Addidit invito verba minasque Iovi:
Da pluviam, tempestivos da Iuppiter imbres
Et mihi stet leta floridâ messe, seges,
Aut iterum cogam te sumere cornua tauri,
Atque indignanti calce solum quatere.

F. D.

A. 2

E. L. E.

ELEGIA

FRANCONIS DVYCKIL.

ET venatur amans, & habet sua lustra Cupido
 Devia, venatur, credit e quisquis amat.
 Delia vult iuvenes, iuvenes Venus alma requirit,
 Oderunt fractos utraque diva senes.
 Insigneis ambæ telis, arcuque potentes
 Hæc homines docta est figere, at illa feras.
 Eiusdem est valido venabula dura lacerto
 Torquere, & rigida ferre iugum dominae,
 Durus utrique labor, similis spes lætat utrunque,
 Nec semper quod amat ille vel ille capit.
 Non semper nodosa includunt retia cervum,
 Ludit amatorem sæpè puella suum.
 Impiger obscuræ venator noctis in umbra,
 Occultas latebris instruit insidias.
 Audet amans frustra facilem dum sperat amicum,
 Nocturnus clausos sollicitare lares.
 Ille minas ventorum, & acuta grandinis imbres,
 Et ridet pluvie præcipitantis aquas.
 Et ventos contemnit amans, & negligit imbres,
 Sponte per bybernas nec timet ire niveis.

Illi sylva domus : silvis hic gaudet opacis,
Et dominam solis scribit in arboribus.
Venator studio prædæ deceptus inani,
Aut silice, aut nuda tempora ponit humor.
Sub Iove dormit amans ad inexorabile limen,
Nil audituris multa gemens foribus.
Adsueta in fomneis ambo traducere nocteis
Ille feras servat, servat at ille fores.
Mille artes, & mille dolos mens suggerit illi,
Hic animo versat callida consilia.
Huic palma, est precibus duram emollire puellam:
Illi prædam avidis implicuisse plagis.
Dianam silvæ, silvæ novere Dionen,
Certe cognatis nomina nominibus.
Idæi saltus Paridis testantur amores,
Et meminit Phrygios, ora Lybissa, toros.
Cypria venatrix comes ibat Adonidi pulcro,
Turbare immixtis omne nemus canibus.
I puer, & cervis occurre fugacibus ultro:
Tantum pugnaces desine persequi apros.
Dum licuit Cephalus lassatus cæde ferarum
ibat in amplexus credula procri tuos,
Credula Procri nimis, quam falsa pellice lassus,
Ad nigra non meritam tartara misit Amor.

6
Primum Atalanta suis dum te captaret ocellis,
Non tibi pectus iners tunc Meleager erat.
Edocet hoc per te Calydon erepta periclo,
Et stratus dextra vindice saevus aper.
Ignavos, igitur valeat, qui dicat amantes,
Res est assidui plena laboris amor.

I A N V S D O V S A

A D

FRANCONEM DVYCKIVM!

O Tria qui charites, et ter tria numina Musas
Lugdunum princeps ausus es illicere
Ad numeros cantusque tuos, dux unice Duyckij,
Et nova Palladio verba preire choro:
Verba, quibus, latia lingua si quando loquatur,
Suada, quibusque uti Iuppiter ipse amet.
De quibus argutum merito illud dicere possis:
Aut docuit voces has Venus, aut didicit:
Quæris quid de te collegia nostra loquantur?
Quid de te Iustis sentiat ex animo?
Quid? nisi se præseis nunc demum agnoscere Musas
Emigrasse sua finibus Aonia,

Beocam-

Bæotamque recens atrem mutasse Batava

Auspicijs fretas, die poeta, tuis?

Ansatis hoc nondum tibi Duycki? etiamne exspe-

Insuper, ut promam iudicium ipse meum? (Etas,

Exspectas: at ego potiora silentia duco,

Quam de carminibus dicere pauca tuis.

Versiculis igitur geminis contenta meorum

Hæc tibi votorum clausula testis erit.

Haud alio capior satiari nectare vivus,

Laudari hæud alio mortuus ore velim.

IN

LEODENI BATELORUM

FRANCIS TACORUS

1711

IN EXORTVM AQVARI.

Anniferum ac algens assurgit aquarius astrum,
 Antiquumque abigens annus adest alius.
 Auspicijs adeat ac almus agatur amœnis,
 A per acinacis atque arma abeant alio.
 Arma abeant alio, aut agresii aptentur aratro,
 Assi lviq̄ue adsint artibus agricola.
 Audiat alittonans annorum altissimus author,
 Armorum authores Afrigenas abigens,
 Atque Aphroditæis armis armentur amantes,
 AEstuque ardentes adiuvet acer Amor.

P. RANSIYS. IC.

F I N I S.